PR. BR. 2132/24
(03-1)

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

10.04.26.
US-03 13-1 257 24

**Broj:S1 3 U 049484 24 U**
**Sarajevo, 08.04.2026. godine**

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija i to, Jadranka Brenjo, kao predsjednik vijeća, Efraim Čosić i Željka Krmek kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Asje Papo, u upravnom sporu tužitelja, Global Logistic d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Dragičević, advoka iz Banja Luke, ulica Veselina Masleše bb, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-2132-7/24 od 29.08.2024. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.04.2026. godine, donio je sljedeću,

**P R E S U D U**

Tužba se odbija.

**O b r a z l o ž e n j e**

Rješenjem broj: JN2-03-07-1-2132-7/24 od 29.08.2024. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja od 10.07.2024. godine, izjavljena na Tendersku dokumentaciju za predmetnu nabavku: Usluge održavanja Sistema vatrodojave, ugovornog organa JP Međunarodni aerodrom d.o.o. Sarajevo. Odbijen je zahtjev za nadoknadu troškova na ime sastava žalbe u iznosu od 562,50 KM kao i zahtjev za povrat naknade uplaćene na ime pokretanja žalbenog postupka i administrativne takse.
Protiv osporenog rješenja, tužilac je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi ukazuje, da je četvrtim žalbenim navodom osporio tačku 2.1.h Tenderske dokumentacije gdje ugovorni organ traži „Potvrdu o dobro izvršenom poslu provjere sigurnosti sistema vatrodojave izdatu od druge ugovorne strane, kojom se potvrđuje da je u periodu 01.06.2021. – 01.06.2024. godine, ponuđač uspješno realizovao jedan ugovor provjere sigurnosti sistema vatrodojave u ukupnoj godišnjoj vrijednosti od 20.000,00 KM ili više. Potvrda mora obavezno da sadrži vrijednost realizovanog dijela ugovora, tačan naziv izvršene usluge i tačne datume trajanja ugovora. Ugovorni organ zadržava puno pravo provjere izdate potvrde.“ Ovaj uslov nije pravilno propisan jer traži samo potvrdu, bez pratećeg spiska izvršenih ugovora. Članom 48. stav 2. Zakona o javnim nabavkama propisano je da ako ugovorni organ zahtijeva dokaz o uredno izvršenim ugovorima, taj dokaz se podnosi u formi spiska izvršenih ugovora uz potvrdu o njihovoj realizaciji koju daje druga ugovorna strana. Članom 48. stav 7. Zakona o javnim nabavkama je propisano, da ako zahtijeva jedan

ili više dokumenata kojima ponuđač dokazuje tehničku i profesionalnu sposobnost, ugovorni organ dužan je u tenderskoj dokumentaciji jasno i precizno definisati te zahtjeve. Iz navedenog jasno proizlazi da, ako se zahtijeva dokaz o uredno izvršenim ugovorima, taj dokaz se dostavlja u formi spiska izvršenih ugovora uz potvrdu o njihovoj realizaciji. To su dva dokumenta koji moraju biti traženi i dostavljeni zajedno. Dakle, nije prihvatljivo tražiti isključivo potvrdu jer ona obavezno prati spisak izvršenih ugovora. Tuženi je pogrešno ocijenio ovaj žalbeni navod.

U pobijanom rješenju se navodi, da postupak javnih nabavki jeste strogo formalan postupak, ali da forma nije sama sebi svrha, već je opredijeljena na najefikasnije korištenje javnih sredstava. Međutim, tuženi je istovremeno priznao da tenderskom dokumentacijom nije zahtijevan spisak uredno izvršenih ugovora, nego samo potvrda, čime je zanemario jasnu zakonsku odredbu člana 48. stav 2. Zakona o javnim nabavkama. Također, nije osnovano insistiranje na tome da ponuđač mora biti ovlašteni serviser određenog brenda. Članom 54. Zakona o javnim nabavkama je propisano, da se u postupku javne nabavke ne smije upućivati na određenog proizvođača, marke, patente, tipove ili određeno porijeklo ako bi se time pogodovalo ili isključivali određeni privredni subjekti ili proizvodi. Takve napomene dopuštene su samo ako se predmet nabavke ne može dovoljno precizno i razumljivo opisati, ali se bez izuzetka moraju označiti dodatkom „ili ekvivalent". U konkretnom slučaju, ugovorni organ je tražio dokaz da je ponuđač ovlašteni servis određenog proizvođača bez ostavljanja mogućnosti dostavljanja ekvivalentnog uvjerenja da je ponuđač ovlašteni distributer ili servis drugog proizvođača koji obavlja istu vrstu usluga. Time je postavljen diskriminatoran i ograničavajući uslov koji neopravdano sužava konkurenciju. Smatra, da nema osnova ni za primjenu člana 48. stav 6. Zakona o javnim nabavkama jer se ta odredba odnosi na certifikate koje izdaju nezavisna tijela za osiguranje kvaliteta. I u takvom slučaju mora biti omogućeno dostavljanje ekvivalentnih certifikata ili drugih dokaza o ekvivalentnim mjerama osiguranja kvaliteta. Ugovorni organ nije dokazao zašto je ograničio konkurenciju samo na ovlaštene servisere određenog proizvođača. Naprotiv, tužitelj je ukazao da usluge održavanja i provjere sistema vatrodojave mogu pružati i druga stručna lica koja nisu ovlašteni serviseri tog konkretnog brenda. Dalje, tužilac je ukazao i na nepravilnosti u vezi sa definisanjem predmeta nabavke. Predmet nabavke je nazvan uslugama održavanja sistema vatrodojave, dok je u Jedinstvenom rječniku javne nabavke (JRJN) naveden kod, koji se odnosi na građevinske radove. Članom 53. stav 3. tačka c Zakona o javnim nabavkama je propisano, da tenderska dokumentacija mora sadržavati opis robe, usluga ili radova te navođenje oznake i naziva iz JRJN-a. Ako tenderska dokumentacija sadrži pogrešan JRJN kod, smatra se kao da ga uopšte ne sadrži, što predstavlja povredu zakona. Tužilac je također osporio obrazac za cijenu ponude jer ne sadrži jasno definisanu jedinicu mjere.

U obrascu je korišten termin „USL", ali nije jasno definisano šta ta skraćenica znači, niti na koju jedinicu mjere se odnosi. Uputstvo za pripremu modela tenderske dokumentacije propisuje da obrazac za cijenu ponude mora sadržavati jedinicu mjere po kojoj se stavka obračunava. Nedostatak tog elementa onemogućava ponuđače da pravilno popune obrazac za cijenu ponude. Tuženi organ je odbio ovaj žalbeni navod bez adekvatnog obrazloženja, iako je bio dužan u skladu sa članom 102. stav 2. Zakona o javnim nabavkama dokazati svoje navode i obrazložiti razloge zbog kojih smatra da sporni elementi tenderske dokumentacije nisu nezakoniti. Tužilac je ukazao i na sudsku praksu iz koje proizlazi, da kada ugovorni organ zahtijeva dokaz o uredno izvršenim ugovorima, taj dokaz mora biti dostavljen u formi spiska izvršenih ugovora uz potvrdu o njihovoj realizaciji koju daje druga ugovorna strana. Ovaj stav

potvrđen je i u presudama Suda BiH broj S1 3 U 041713 22 U od 01.08.2023. godine, S1 3 U 043058 22 U od 23.11.2023. godine i S1 3 U 041066 21 U od 27.09.2023. godine. Iz navedenog proizlazi, da je osporeno rješenje doneseno uz pogrešnu primjenu materijalnog prava i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, te da su žalbeni navodi tužioca osnovani. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže se sudu da donese presudu kojom se poništava rješenje Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine broj: JN2-03-07-1-2132-7/24 od 29.08.2024. godine u cijelosti i predmet vraća na ponovno odlučivanje, a tuženi obavezuje da tužitelju nadoknadi troškove sastava tužbe u iznosu od 750,00 KM te troškove sudske takse na tužbu i presudu u iznosu od po 100,00 KM u roku od 15 dana od prijema presude.

U pismenom odgovoru na tužbu, tuženi predlaže da se tužba odbije, kao neosnovana, iz razloga koji su navedeni u pobijanom rješenju. Ugovorni organ takođe predlaže da se tužba, kao neosnovana, odbije iz razloga iznesenih u pobijanom rješenju.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga.

Iz obrazloženja rješenja Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine broj JN2-03-07-1-2132-7/24 od 29.08.2024. godine proizlazi, da je žalba tužioca ocijenjena neosnovanom. U odnosu na žalbene prigovore tužioca kojim osporava tendersku dokumentaciju predmetnog postupka javne nabavke, ističući da je ugovorno tijelo u nazivu nabave navelo da je riječ o uslugama održavanja sistema vatrodojave, dok je kao šifru predmeta prema JRJN navelo šifru 45312100-8 koja se odnosi na radove ugradnje protupožarnog alarmnog sistema. Tuženi je izvršio uvid u tendersku dokumentaciju i obavještenje o nabavci broj 246-7-2-511-3-158/24 od 03.07.2024. godine i tom prilikom utvrdio, da je ugovorni organ kao predmet nabavke naveo usluge održavanja sistema vatrodojave, dok je kao šifru glavnog predmeta nabavke prema JRJN navelo šifru 45312100-8. Međutim, iz opisa predmeta nabavke i tehničkih specifikacija jasno proizlazi, da se predmet nabavke odnosi na usluge održavanja sistema vatrodojave. Naime, iz opisa predmeta nabave vidljivo je, da se isti odnosi na pregled sistema vatrodojave i detekcije CO prema dinamici i proceduri proizvođača, redovno servisiranje sistema, odazivanje na poziv naručioca u slučaju pojave kvarova, otklanjanje kvarova, ažuriranje dokumentacije i izradu projekta izvedenog stanja, podešavanje parametara sistema, obuku osoblja korisnika, davanje stručnih savjeta i drugih aktivnosti koje doprinose pravilnom funkcionisanju sistema.
Stoga je tuženi organ ocijenio, da predmetni propust u smislu definisanja šifre iz JRJN predstavlja propust neznatnog karaktera koji nema uticaja na mogućnost potencijalnih ponuđača da pripreme ponudu niti na zakonitost tenderske dokumentacije. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je izvršio i uvid u obrazac za cijenu ponude te ocijenio da je u rubrici „jedinica mjere" za određene stavke naznačena oznaka „USL", dok je za druge stavke navedena jedinica „komad". Iz sadržaja tenderske dokumentacije i opisa predmeta nabave proizlazi, da se radi o mjesečnom održavanju sistema, te je nesporno da se oznaka „USL" odnosi na pružanje usluga održavanja sistema vatrodojave. Takođe je utvrđeno, da je u obrascu za cijenu ponude jasno naznačeno da ponuđač daje cijenu za svaki mjesec izvršenja usluge tokom trajanja ugovora.
Imajući u vidu navedeno, tuženi cijeni da tenderska dokumentacija sadrži sve potrebne informacije za pripremu ponuda i da nije došlo do povrede odredbi Zakona o javnim nabavkama, zbog čega je ovaj žalbeni navod ocijenjen neosnovanim. U odnosu na treći žalbeni prigovor, kojim tužilac osporava zakonitost uslova kojim je

zahtijevano dostavljanje važećeg certifikata, kojim je ponuđač ovlašten za servisiranje sistema vatrodojave proizvođača SIEMENS – Cerberus Pro i SIEMENS AlgoRex za područje Bosne i Hercegovine, tuženi je ocijenio da su navedeni sistemi instalirani i implementirani na Međunarodnom aerodromu Sarajevo. S tim u vezi, a s obzirom na osjetljivost sistema vatrodojave i njihov značaj za sigurnost aerodromskog kompleksa, ugovorno tijelo je opravdano zahtijevalo da usluge održavanja vrši ponuđač koji je ovlašten od proizvođača sistema, budući da održavanje takvih sistema zahtijeva posebna stručna znanja i pristup originalnim rezervnim dijelovima. Takođe je utvrđeno, da proizvođač SIEMENS ima više ovlaštenih partnera na području Bosne i Hercegovine, te da predmetni uslov ne isključuje konkurenciju niti predstavlja nedopušteno ograničenje tržišta.

Slijedom navedenog, tuženi cijeni da tužilac nije dokazao postojanje povrede Zakona o javnim nabavkama, niti da bi navedeni uslov mogao proizvesti štetne posljedice po njegov pravni položaj, te je ovaj žalbeni prigovor ocijenjen neosnovanim.

U konačnici, tačkom 2.1. pod h) tenderske dokumentacije, ugovorni organ je zahtijevao dostavljanje potvrde o dobro izvršenom poslu provjere sigurnosti sistema vatrodojave izdatu od druge ugovorne strane, kojom se potvrđuje da je ponuđač u periodu od 01.06.2021. do 01.06.2024. godine uspješno realizovao najmanje jedan ugovor provjere sigurnosti sistema vatrodojave u ukupnoj godišnjoj vrijednosti od najmanje 20.000,00 KM. Po shvatanju tužene, potvrda predstavlja vjerodostojan dokaz o izvršenju ugovora, te da činjenica da tenderskom dokumentacijom nije izričito zahtijevan i spisak izvršenih ugovora ne predstavlja povredu Zakona o javnim nabavkama niti utiče na zakonitost tenderske dokumentacije. Takođe je razmatran žalbeni navod kojim tužilac ističe, da je ugovorno tijelo kao uslov za učešće propisalo dostavljanje izvoda iz sudskog registra, čime je prema njegovom mišljenju onemogućeno učešće fizičkih lica – samostalnih obrtnika. U tom pogledu tuženi je ocijenio da je predmetni uslov u skladu sa važećim propisima kojima je uređena predmetna djelatnost i da isti ne predstavlja diskriminatoran uslov. Polazeći od svih utvrđenih činjenica i dokaza, žalbeni navodi tužioca ne ukazuju na postojanje povrede Zakona o javnim nabavkama niti na nezakonitost tenderske dokumentacije. Stoga je žalba žalioca odbijena, kao neosnovana, a odluka kao u dispozitivu donesena je u skladu sa članom 104. i 111. Zakona o janvim nabavkama BiH.

Po shvatanju ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa članom 50. Zakona o javnim nabavkama BiH, (Tehnička i profesionalna sposobnost u postupku nabavke usluga), propisano je da, u postupku javne nabavke usluga, ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti kandidata/ponuđača, i to: a) spisak izvršenih ugovora u skladu sa članom 48. stav (2) ovog zakona, a koji su u vezi sa predmetnom nabavkom, za period ne duži od tri godine, ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registrovan, odnosno počeo sa radom prije manje od tri godine. Dakle, odredbom člana 48. stav 2. istog zakona je propisano, da ako ugovorni organ zahtijeva dokaz o uredno izvršenim ugovorima, taj dokaz podnosi se u formi spiska izvršenih ugovora uz potvrdu koju daje druga ugovorna strana o njihovoj realizaciji.

Slijedom navedenih odredbi, a nakon što je vijeće izvršilo uvid u dokumente, isto cijeni da nije osnovan tužiočev prigovor, da je ugovorni organ nezakonito postavio uslove u TD. Prvobitno, nije osnovan poziv na presude suda jer je u tim presudama samo navedena zakonska forma, član 48. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH. Međutim diskreciono pravo je ugovornog organa da li će postaviti takav uslov ili neće pa je tako i propisano da ugovorni organ *može* zahtijevati dokaze o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti ponuđača. U konkretnom slučaju zahtijevana potvrda o

uredno izvršenom poslu predstavlja relevantan dokaz iskustva ponuđača u izvršenju usluga iste ili slične prirode. Sud dalje nalazi da tužilac tokom postupka nije dokazao da bi eventualni nedostaci na koje ukazuje mogli imati stvaran uticaj na njegov pravni položaj ili na mogućnost učešća u predmetnom postupku javne nabavke, niti da su doveli do narušavanja konkurencije među ponuđačima.

Dalje, iz spisa predmeta proizlazi, da su sistemi vatrodojave proizvođača SIEMENS instalirani u objektima ugovornog organa, te da održavanje takvih sistema zahtijeva posebna tehnička znanja, obuku i pristup originalnim rezervnim dijelovima proizvođača. Imajući u vidu sigurnosni značaj predmetnog sistema, sud cijeni da je ugovorni organ bio ovlašten da, u cilju osiguranja pravilnog funkcionisanja sistema i zaštite sigurnosti objekata, propiše uslov kojim se zahtijeva da ponuđač posjeduje odgovarajući certifikat proizvođača sistema. Takav uslov sam po sebi ne predstavlja nedopušteno ograničenje konkurencije, jer iz spisa proizlazi da proizvođač navedenih sistema ima više ovlaštenih partnera na području Bosne i Hercegovine, čime je omogućeno učešće više potencijalnih ponuđača u postupku javne nabavke.

Sud također cijeni i da eventualne formalne nepravilnosti na koje tužilac ukazuje, kao što su način označavanja šifre predmeta nabavke prema JRJN ili način označavanja jedinice mjere u obrascu za cijenu ponude, ne predstavljaju povredu zakona koja bi mogla dovesti do nezakonitosti tenderske dokumentacije. Naime, iz cjelokupnog sadržaja tenderske dokumentacije jasno proizlazi priroda i obim predmeta nabavke, te su potencijalni ponuđači bili u mogućnosti da na osnovu dostavljenih informacija pripreme svoje ponude. Stoga ovo vijeće prihvata obrazloženje pobijanog rješenja.

Sud posebno ukazuje, da je članom 53. stav 1. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine propisano, da tenderska dokumentacija mora sadržavati informacije potrebne za pripremu ponude, dok način njihove formulacije zavisi od prirode predmeta nabavke. U konkretnom slučaju, sud nalazi da predmetna tenderska dokumentacija sadrži sve bitne elemente potrebne za pripremu ponude.

U konačnici, iz stanja spisa proizilazi, da je izabrana ponuda u dijelu u kojem se osporava predmetnom tužbom, dostavljena u skladu sa uslovima iz Tenderskog dokumenta, te rješenje tuženog sadrži odlučne činjenice na osnovu kojih je donesena odluka kao u dispozitivu i ocijenjeni su svi navodi iz žalbe kako je to propisano u odredbi člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH.

To znači, da tužilac, u skladu sa članom 102. Zakona o javnim nabavkama BiH, nije dokazao da je u postupku učinjena povreda zakona.

Kako je tužba odbijena kao neosnovana, a pobijano rješenje sadrži sve što je i propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), tužitelju ne pripada pravo na naknadu potraživanih troškova upravnog spora.

U skladu sa odredbom člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donesena je odluka kao u dispozitivu.

**ZAPISNIČAR**
**Asja Papo**

**PREDSJEDNIK VIJEĆA**
**S U D I J A**
**Vadranka Brenjo**